

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo: **SK/0068/99/2021**

Dňa: **21.06.2022**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **KABROS s.r.o., Rampová 4, 040 01 Košice, IČO: 46 457 534, zast. ...**, kontrola začatá zaslaním výzvy zo dňa 07.05.2020, ktorou bola kontrolovaná osoba vyzývaná na predloženie dokladov potrebných pre prešetrenie podnetu spotrebiteľa – pisateľa podnetu č. 222/2020, výkon kontroly bol ukončený dňa 18.12.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 07.01.2021 zaslaný kontrolovanej osobe, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0165/08/20 zo dňa 28.06.2021, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **300,- EUR, slovom: tristo eur**, pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) vyššie citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie **m e n í** tak, že:

účastníkovi konania: **KABROS s.r.o., Rampová 4, 040 01 Košice, IČO: 46 457 534, IČO: 46 170 740**, v zastúpení – ... kontrola začatá zaslaním výzvy zo dňa 07.05.2020, ktorou bola kontrolovaná osoba vyzývaná na predloženie dokladov potrebných pre prešetrenie podnetu spotrebiteľa – pisateľa podnetu č. 222/2020, výkon kontroly bol ukončený dňa 18.12.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 07.01.2021 zaslaný kontrolovanej osobe,

pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď účastník konania v postavení predávajúceho v spotrebiteľských zmluvách – v Kúpnej zmluve zo dňa 23.05.2019 uzavretej so spotrebiteľom – pisateľom podnetu, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla Ford S-Max 2.0 TDCi Titanium X, rok výroby: 2014, v Kúpnej zmluve zo dňa 19.02.2020 uzavretej so spotrebiteľom, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla: Opel Zafira Tourer 1.6 CDTi 7 miest, rok výroby: 2014, v Kúpnej zmluve zo dňa 15.04.2020 uzavretej so spotrebiteľom, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla: Peugeot 308 SW 1.6. BlueHDI Allure, rok výroby: 2016, v Kúpnej zmluve zo dňa 11.05.2020 uzavretej so spotrebiteľom, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla: Peugeot 308 SW 1.6. BlueHDI Allure, rok výroby: 2016, uvádzal podmienky spôsobilé založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľné podmienky, a to konkrétne v preambule Kúpnej zmluvy, uvedením znenia: „uzatvorená podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka“ a taktiež v článku VII Záverečné ustanovenia predmetnej Kúpnej zmluvy, uvedením podmienky v znení: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 a ods. 2 Obch. z., že ich záväzkový vzťah založený touto zmluvou sa bude riadiť Obchodným

zákonníkom. Práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovne upravené v tejto Zmluve, sa spravujú príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v platnom znení.“,

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu vo výške **300,- EUR, slovom: tristo eur**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 01650820.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj uložil účastníkovi konania – KABROS s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 300,- € pre porušenie povinností podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 397/2008 Z. z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole začatej zaslaním výzvy zo dňa 07.05.2020, ktorou bol účastník konania vyzývaný na predloženie dokladov potrebných pre prešetrenie podnetu spotrebiteľa – pisateľa podnetu č. 222/2020, výkon kontroly bol ukončený dňa 18.12.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 07.01.2021 zaslaný účastníkovi konania, zistené porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: *„Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“* Podľa ods. 2 uvedeného ust. *„Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“*

Odvolací správny orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0165/08/20 zo dňa 28.06.2021, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán upravil a doplnil do napadnutého rozhodnutia adresu zastupujúcej advokátskej kancelárie podľa predloženého Plnomocenstva zo dňa 12.02.2020 tak, že správne má byť uvedené: *„...v zastúpení –“*. Odvolací správny orgán odstránil vyššie uvedenú nepresnosť napadnutého rozhodnutia. Uvedená zmena nemá žiadny vplyv na zistený skutkový stav, žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia a nie je ani dôvodom na zmenu výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole začatej zaslaním výzvy zo dňa 07.05.2020, ktorou bol účastník konania vyzývaný na predloženie dokladov potrebných pre prešetrenie podnetu spotrebiteľa – pisateľa podnetu č. 222/2020, výkon kontroly bol ukončený dňa 18.12.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 07.01.2021 zaslaný účastníkovi konania, zistené porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď účastník konania v postavení predávajúceho v spotrebiteľských zmluvách – v Kúpnej zmluve zo dňa 23.05.2019 uzavretej so spotrebiteľom – pisateľom podnetu, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla Ford S-Max 2.0 TDCi Titanum X, rok výroby: 2014; v Kúpnej zmluve zo dňa 19.02.2020 uzavretej so spotrebiteľom, ktorej predmetom bol predaj

motorového vozidla: Opel Zafira Tourer 1.6 CDTi 7 miest, rok výroby: 2014; v Kúpnej zmluve zo dňa 15.04.2020 uzavretej so spotrebiteľom, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla: Peugeot 308 SW 1.6. BlueHDI Allure, rok výroby: 2016; v Kúpnej zmluve zo dňa 11.05.2020 uzavretej so spotrebiteľom, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla: Peugeot 308 SW 1.6. BlueHDI Allure, rok výroby: 2016; uvádzal podmienky spôsobilé založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľné podmienky, a to konkrétne v preambule Kúpnej zmluvy, uvedením znenia: „uzatvorená podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka“ a taktiež v článku VII Záverečné ustanovenia predmetnej Kúpnej zmluvy, uvedením podmienky v znení: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 a ods. 2 Obch. z., že ich záväzkový vzťah založený touto zmluvou sa bude riadiť Obchodným zákonníkom. Práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovne upravené v tejto Zmluve, sa spravujú príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v platnom znení“.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že zotráva na doterajších vyjadreniach s tým, že k záverom vyprodukovaným na základe kontroly bolo potrebné sa vyjadriť a zdokumentovať konkrétny stav veci a jeho prešetrenia, nakoľko v danej veci bolo potrebné uviesť viacero rozhodných skutočností k meritu veci. Účastník konania opätovne poukázal na to, že v rámci vybavenia reklamácie postupoval v intenciách zákona, zákazník zasielal list na nesprávnu (neexistujúcu) adresu, čím zavádzal SOI, a preto nemohol byť jeho list doručený. Až po telefonickom kontaktovaní bola účastníkovi konania doručená reklamácia spotrebiteľa, ktorú vybavil v zmysle zákona. Účastník konania zotráva na svojich vyjadreniach, že nikdy nepodmieňoval kúpu od spoločnosti podpísaním vopred naformulovanej zmluvy, čo SOI vôbec nebrala do úvahy pri posúdení či došlo k porušeniu zákona, čo je podľa názoru účastníka konania účelovým a nedôvodným konaním. Vždy po komunikácii so zákazníkom sa zmluvy pripravujú spoločne, s tým, že zákazník môže doniesť aj návrh zmluvy, taktiež v prípade financovania nakoľko lízingové spoločnosti majú vlastnú zmluvu, ktorá sa používa a zmluvy sú vopred zasielané e-mailom. Účastník konania uviedol, že zákazník ma zakaždým zmluvu vopred k nahliadnutiu pred jej samotným podpisom. Zákazník je vyzvaný, a to zakaždým pred podpisom zmluvy, či si zmluvu prečítal a či s ustanoveniami zmluvy súhlasí, či je mu známy obsah zmluvy a či zmluve porozumel, či sú údaje správne a na záver, či môže byť zmluva vytlačená k podpisu. Účastník konania tiež uviedol, že si so zákazníkom zmluvu po bode prejde a vysvetlí mu zrozumiteľne jednotlivé body zmluvy (predaj trvá cca 3 hodiny), a preto nemôže akceptovať vyjadrenie SOI, že zmluva obsahuje vopred naformulované zmluvné podmienky, ktorých obsah spotrebiteľ nemôže ovplyvniť, nakoľko ak zákazník po prečítaní a oboznámení sa so zmluvou nemá voči zmluve námietky, je ním podpísaná. Účastník konania ďalej poukázal na to, že v rámci prešetrovaného podnetu zákazníka, tento bol svojprávny, zmluvu si riadne prečítal, obsahu porozumel a nemal námietky, čo potvrdil aj podpisom na zmluve. Účastník konania ďalej vo svojom odvolaní tvrdil, že ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne, zrozumiteľne a boli individuálne dojednané, pričom zákazník bol s nimi oboznámený, s tým, že mal možnosť ovplyvniť ich obsah. Účastník konania ďalej cituje ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka, pričom poukazuje na to, že splnil uvedené podmienky zákona a spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom so zmluvnými podmienkami, a taktiež mohol ovplyvniť ich obsah, na čo bol aj vyzvaný, a preto nebola spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, dokonca žiadna. Účastník konania ďalej poukázal na to, že tieto podstatné porušenia, a či vznikli, rieši súd a nie SOI, preto opodstatnené dôvody by boli, ak by bola vec dokonale odôvodnená, nakoľko každý prípad, a teda aj jednotlivé porušenia

či sú, alebo nie sú, sa musia špecifikovať od konkrétneho prípadu a postupu predajcu (ako účastník konania preukázal vyššie v texte, popisom a postupom uzatvárania zmluvy, čím nedošlo k ich porušeniu). Vzhľadom na uvedené je účastník konania názoru, že SOI nemôže len jednoducho bez akéhokoľvek skúmania uzavrieť šetrenie s tým, že sú tam neprijateľné podmienky bez ich skúmania a preukázania ich porušenia, len preto, že zmluva je podľa Obchodného zákonníka, takto nepostupuje ani súd pri rozhodovaní o spotrebiteľských zmluvách, a takéto konanie SOI je nedôvodné a v rozpore so zásadou práva na spravodlivý proces a ústavou SR. Každý prípad a postup predajcu je potrebné skúmať a šetriť, nakoľko aj samotný zákon dáva v ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka túto možnosť a priamo definuje možnosti spotrebiteľa.

Účastník konania poukazuje nato, že spotrebiteľom v niektorých prípadoch predávajúci ponúkajú predaj na základe zmluvy, uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka, i keď aj v tomto prípade zmluvné podmienky sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, pričom v sporných prípadoch platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Spotrebiteľ si musí zvážiť, či v takomto prípade dokonale chápe, aké práva a povinnosti mu vznikajú z takto uzatvorenej zmluvy (čo v prípade účastníka konania spotrebiteľ jasne deklaroval, že si bol vedomý, čo potvrdil podpisom zmluvy) a môže navrhnúť uzatvoriť zmluvu na základe Občianskeho zákonníka (čo nenavrhol), prípadne vyhládať iný autobazár. Čo je samotná prax a v prípade riešenia veci súdom, súd akceptuje predmetné zmluvy vždy ako spotrebiteľské, avšak skúma podmienky v zmysle zákona a až následne rozhoduje vo veci po preukázaní dôkazov, nie na základe ľubovôle a naformulovania len znenia zo zákona, teda arbitrárne. Účastník konania ďalej uviedol, že reklamáciu neuznal nie z dôvodu, že zmluva bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, ale z dôvodu, že vada nebola riadne preukázaná v zmysle zákona, čo tiež svedčí o tom, že účastník konania postupoval v zmysle zákona a v prospech spotrebiteľa. Účastník konania ďalej uvádza, že nesúhlasí s odôvodnením rozhodnutia SOI na str. 7, že *správny orgán nepovažuje za opodstatnenú námietku účastníka konania, v zmysle ktorej malo ísť len o dojednanie týkajúce sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a preto tieto nemôžu byť považované za neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko podľa účastníka konania je to opodstatnená námietka a jej zamietnutie SOI je nedôvodné a v rozpore so zákonom. Takéto účelové konanie SOI je represívne a len s úmyslom udeliť za každú cenu pokutu kontrolovanému subjektu. SOI je povinná skúmať podmienky uzatvárania zmlúv a samotných dojednaní osobitne u každej zmluvy. Účastník konania tiež nesúhlasí s tvrdeniami, že orgán dohľadu práve za účelom ozrejmenia a preverenia skutočnosti, či v prípade spotrebiteľa - pisateľa podnetu, išlo o individuálne dojednané zmluvné podmienky a teda z dôvodu vylúčenia tejto možnosti, považoval za potrebné doplniť dokazovanie a za účelom ustálenia otázky o povahe kúpnych zmlúv uzatváraných pri predaji použitých motorových vozidiel si vyžiadal od kontrolovanej osoby (účastníka konania) ďalšie zmluvy, uzatvárané so spotrebiteľmi. Až na základe preskúmania obsahu týchto dodatočne, dňa 11.08.2020, doložených zmlúv bolo možné ustáliť záver, že predmetné zmluvné podmienky a dojednania v totožnom znení boli zakotvené v spotrebiteľských zmluvách používaných účastníkom konania, nakoľko podľa jeho názoru záver SOI je nedôvodný a právne šikanóznny, keďže každá zmluva sa dojednáva osobitne, s presným postupom, a preto nemôže SOI zmluvy posudzovať spoločne a takto vyvodzovať nedôvodné závery, keďže každá zmluva je osobitná s osobitne dojednanými zmluvnými podmienkami jednotlivých zákazníkov, ktorí súhlasili so svojimi dojednanými podmienkami upravenými v týchto zmluvách. Dôkazom našich tvrdení, pochybením SOI a vážnym zásahom SOI do práv predajcu v zmysle práva na spravodlivý proces, je aj to, že všetky zmluvy, ktoré uvádza SOI neboli zákazníkmi reklamované, čo svedčí o ich právnej opodstatnenosti a o tom, že boli dojednané a v prípade reklamácií vybavené v zmysle podmienok a to v prospech spotrebiteľa. Účastník konania ďalej tvrdí, že preukázal v samotnom vyjadrení a opísaní postupu pri uzatváraní zmlúv so zákazníkmi, že predmetná zmluvná podmienka bola*

osobitne dohodnutá, a ak SOI nemala tieto skutočnosti preukázané dostatočne, keďže išlo o tvrdenie voči tvrdeniu, bolo potrebné zo strany SOI vypočít' aj samotné zmluvné strany k postupu uzatvárania zmlúv, čo SOI neučinila a tým rozhodla len na základe ľubovôle bez dôkazov.

Účastník konania tiež uviedol, že nepopiera odôvodnenie uvedené v prvostupňovom rozhodnutí „*Správny orgán podotýka, že to, či podmienka alebo jej určitá časť bola dojednaná individuálne, nevyklučuje uplatňovanie ustanovenia o neprimeraných zmluvných podmienkach na zvyšok zmluvy. Spotrebiteľská zmluva ako to vyplýva z § 53 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (t.j. neprijateľnú podmienku), v danom prípade ustanovenia, ktoré obmedzovali uplatňovanie nárokov spotrebiteľa vyplývajúce zo zodpovednosti za vady pri reklamacii*“, avšak správny orgán je povinný to skúmať a tiež zdôrazňuje, že v prípade účastníka konania ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a boli individuálne dojednané, pričom bol zákazník s nimi oboznámený s tým, že mal možnosť ovplyvniť ich obsah, pričom účastník konania opätovne poukazuje na ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka, čo opäť SOI účelovo prehliadala pri posudzovaní porušenia. Účastník konania je názoru, že dikcia zákona je podstatná pri posudzovaní aj pre SOI a nie jej zneužívanie pre udelenie pokuty.

Účastník konania tvrdí, že vidí porušenie práva na spravodlivý proces v tom, že rozhodnutie SOI neobsahuje odôvodnenie, ktoré by zodpovedalo zákonným ustanoveniam týkajúcim sa obsahu rozhodnutia. V rozhodnutí nie sú jasne a zrozumiteľne odôvodnené všetky skutočnosti ohľadne merita veci, a preto ich vyjadrenie v rozhodnutí je konaním, ktoré nemá oporu v zmysle hodnotenia ohľadne obsahu rozhodnutia, a to v zmysle procesného predpisu. SOI je povinná v odôvodnení rozhodnutia uviesť, čoho sa sťažovateľ domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril predajca a aké prostriedky procesnej obrany použil. Jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax, dbá aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé a nie účelové. V odôvodnení rozhodnutia musí SOI spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam došiel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval, pričom ak rozhodnutie SOI neobsahuje náležitosti uvedené vyššie, je nepreskúmateľné. K porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie v súvislosti s nedostatkom riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia účastník konania cituje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a tiež z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Účastník konania aj napriek jeho názorom, záverom a odôvodneniam uvádza, že odstránil nedostatky na základe pokynu SOI ihneď, ako boli uložené, preto je názoru, že vzhľadom na vyššie uvedené a popis skúmania podpisu zmluvy a splnenie pokynu na odstránenie nedostatkov, nie je potrebné v danej veci uloženie pokuty, čo uviedol aj vo vyjadrení, pričom poukázal na ustanovenie § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, k čomu ďalej uviedol, že je názoru, že ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty, čo neurobil, aj napriek naplneniu dikcie zákona. Preto nemôže účastník konania vzhľadom na vyššie uvedené súhlasiť so záverom v odôvodnení na str. 9, a to že *zistené a preukázané porušenie povinností ustanovených zákonom v danom prípade nemožno považovať za menej závažné a teda nenastali predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 24 ods. 6 zákona*, nakoľko vôbec SOI neodôvodnila, prečo ich nemožno hodnotiť za menej závažné, nakoľko

v zmysle doteraz uvedeného nie sú tu preukázané žiadne závažné porušenia, a prečo nenastali predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže vzhľadom na vyššie uvedené (postup preukázaný uzatvárania zmlúv, dojednaní podmienok) a aj odstránenie stavu v zmysle pokynov je naplnené ustanovenie § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa. Opäť SOI len účelovo s úmyslom represie a uloženia pokuty odôvodnila nedostatočne svoje rozhodnutie aj ohľadne tohoto bodu, čo je pochybením a výrazným zásahom do posudzovania rozhodných skutočností a dikcie zákona. Účastník konania je názoru, že je právne relevantné a dôvodné, aby konanie o uložení pokuty bolo zastavené v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, pokuta nebola uložená a SOI nevydala rozhodnutie o uložení pokuty. Záverom účastník konania žiada o zrušenie rozhodnutia v celom rozsahu a o zastavenie konania o uložení pokuty v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa.

K tomu odvolací orgán uvádza, že účastník konania v podanom odvolaní zistený protiprávny skutkový stav žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil. Bez ohľadu na subjektívny dôvod vedúci k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa došlo zo strany účastníka konania k predmetnému porušeniu, za ktoré účastník konania ako predávajúci zodpovedá bez ohľadu na zavinenie. Námitky účastníka konania žiadnym spôsobom nezabavujú účastníka konania zodpovednosti za porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre správny i odvolací orgán je dôležitý skutkový stav zistený v čase kontroly, ktorý následne porovnáva so stavom v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý ale zo strany účastníka konania nebol dodržaný a preto správny orgán pristúpil k uloženiu pokuty.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa *predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.*

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) *spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.*

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 OZ *ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.*

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 OZ *dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.*

Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 OZ *spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.*

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 OZ *spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.*

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 OZ *za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.*

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 OZ *ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.*

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 OZ *zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.*

Odvolaací správny orgán v súvislosti s námietkami účastníka konania uvádza, že zo znenia citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že tieto majú prikazujúci kogentný charakter, čo znamená, že pod sankciou neplatnosti právneho úkonu nie je možné sa od nich odchyliť. Predmetná právna úprava pojmovo vymedzuje spotrebiteľskú zmluvu ako každú zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom právna forma spotrebiteľskej zmluvy nie je rozhodujúca. Za účelom vysokej ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany a z dôvodu neprípustnosti zneužívania postavenia dodávateľa ako silnejšej zmluvnej strany, je všeobecnou klauzulou stanovené, že spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tento zákaz neplatí len prípade, ak sa zmluvné podmienky týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny za predpokladu, že tieto podstatné náležitosti zmluvy sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Takisto zákaz neplatí v prípade zmluvných podmienok dojednaných individuálne, za ktoré sa však nepovažujú také zmluvné podmienky, s obsahom ktorých sa síce spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah.

Dôkazné bremeno o individuálnom dojednaní zmluvných podmienok zat'azuje dodávateľa.

Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ exemplifikatívne vypočítava zmluvné podmienky, ktoré sa za každých okolností považujú za neprijateľné. Neprijateľnými zmluvnými podmienkami sú aj také zmluvné podmienky, ktoré sa v neprospech spotrebiteľa odchyľujú od ustanovení OZ, ale aj všetky tie, ktorými si spotrebiteľ inak zhoršuje svoje zmluvné postavenie.

Z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že účastník konania spotrebiteľské právne vzťahy podriadil režimu zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „*Obchodný zákonník*“), keď vyššie uvedené štyri Kúpne zmluvy zo dňa 23.05.2019, dňa 19.02.2020, dňa 15.04.2020 a zo dňa 11.05.2020, uzatváral podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, čo je v priamom rozpore s kogentným ustanovením § 52 ods. 2 OZ. So zreteľom na pojmové znaky kúpnej zmluvy podľa § 409 Obchodného zákonníka a pojmové znaky kúpnej zmluvy podľa § 588 OZ je zrejmé, že právna úprava Obchodného zákonníka je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia, napríklad práve v otázke zodpovednosti za vady. Navyiac, použitie Obchodného zákonníka prioritne prichádza do úvahy len vtedy, ak ide o zmluvu medzi podnikateľmi a zmluva je zameraná na podnikateľskú činnosť, nie ak ide o štandardný spotrebiteľský vzťah tak, ako bolo preukázané predmetnom prípade. Aj keď zásadne právnu úpravu Obchodného zákonníka nemožno úplne vylúčiť ani v prípade spotrebiteľských zmlúv, k tomu je však potrebné individuálne dojednanie so spotrebiteľom, čo však nebolo účastníkom konania preukázané.

Z posudzovaných zmlúv je zrejmé, že voľba Obchodného zákonníka nebola predmetom individuálnej dohody, nakoľko síce účastník krát opakovane tvrdil, že *nikdy nepodmieňoval kúpu od spoločnosti podpísaním vopred naformulovanej zmluvy, vždy po komunikácii so zákazníkom sa zmluvy pripravujú spoločne s tým, že zákazník môže doniesť aj návrh zmluvy, taktiež v prípade financovania nakoľko lízingové spoločnosti majú vlastnú zmluvu, ktorá sa používa a zmluvy sú vopred zasielané e-mailom, zákazník ma zakaždým zmluvu vopred k nahliadnutiu pred jej samotným podpisom, zákazník je vyzvaný, a to zakaždým pred podpisom zmluvy, či si zmluvu prečítal a či s ustanoveniami zmluvy súhlasí, či je mu známy obsah zmluvy a či zmluve porozumel, či sú údaje správne a na záver, či môže byť zmluvy vytlačená k podpisu, zmluvu si so zákazníkom po bode prejde a vysvetlí mu zrozumiteľne jednotlivé body zmluvy*, avšak uvedené tvrdenia účastník konania v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 OZ nepreukázal, napriek tomu, že správny orgán prvého stupňa účastníka konania vyzval na doplnenie dokazovania za účelom ustálenia otázky o povahe kúpnych zmlúv uzatváraných pri predaji použitých motorových vozidiel a vyžiadal ďalšie zmluvy uzatvárané so spotrebiteľmi.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací správny orgán uvádza, že posudzovaná zmluvná podmienka zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že je založená v priamom rozpore s kogentným ustanovením § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ. Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že spotrebiteľ je v našom právnom poriadku, respektíve v rámci práva celej Európskej únie, chránený ako slabšia zmluvná strana. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, ktorú uzatvára podnikateľ v rámci svojej činnosti so spotrebiteľom, teda fyzickou osobou – nepodnikateľom. Tento zmluvný vzťah si zasluhuje zvýšenú ochranu. Odvolací správny orgán je jednoznačne názoru, že výber režimu Obchodného zákonníka v predmetných zmluvách pred právnymi predpismi určenými na ochranu spotrebiteľa neprímerane znevýhodňuje spotrebiteľa.

Keďže všeobecne platí, že pre spotrebiteľa je priaznivejšia úprava záväzkového práva obsiahnutá v OZ, súdy opakovane judikovali, že ak je jedna zo zmluvných strán spotrebiteľom, zmluva sa musí spravovať výlučne OZ. K uvedenému je potrebné taktiež uviesť, že dojednanie režimu Obchodného zákonníka je tak v praxi správneho orgánu, ako aj v súdnej praxi považované za neprijateľnú podmienku. Medzi súdne rozhodnutia, ktorými bol režim Obchodného zákonníka, ustanovený v spotrebiteľských veciach, vyhlásený za neprijateľný patrí napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/130/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5S/71/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/705/2014, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 M Cdo 20/2009. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že fyzická osoba nemôže s podnikateľom (predajcom vozidiel) uzatvoriť kúpnu zmluvu v režime Obchodného zákonníka. Každá kúpna zmluva uzatvorená medzi podnikateľom a fyzickou osobou musí byť uzatvorená podľa OZ.

Odvolací správny orgán ďalej k námietkam účastníka konania ohľadom *zasielania reklamácie spotrebiteľom na nesprávnu adresu, a že reklamáciu neuznal nie z dôvodu, že zmluva bola uzatvorená podľa obchodného zákonníka, ale z dôvodu, že vada nebola riadne preukázaná v zmysle zákona*, uvádza, že uvedené nie je dôvodom uloženia sankcie účastníkovi konania. Odvolací správny orgán uvádza, že tak ako bolo už uvedené prvostupňovým správnym orgánom, predmetom postihu zo strany správneho orgánu nie je formálny postup reklamačného konania, ktorého účastníkom bol pisateľ podnetu, na prešetrenie ktorého bola kontrola primárne zameraná. V rámci kontroly sa správny orgán prvého stupňa zaoberal taktiež posúdením obsahu spotrebiteľskej zmluvy, pričom po vyžiadaní a preverení ďalších spotrebiteľských zmlúv dospel k záveru, že účastník konania vykonáva podnikateľskú činnosť spočívajúcu v predaji jazdených motorových vozidiel, pričom ako predávajúci uzatvára s fyzickými osobami – spotrebiteľmi kúpne zmluvy obsahujúce vopred naformulované zmluvné podmienky, s ktorých obsahom sa spotrebiteľ môže vopred oboznámiť, avšak nemôže ovplyvniť ich obsah.

Účastník konania ďalej vo svojom odvolaní tvrdil, že ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne, zrozumiteľne a boli individuálne dojednané, pričom zákazník bol s nimi oboznámený, s tým, že mal možnosť ovplyvniť ich obsah, k čomu odvolací správny orgán uvádza, že uvedené tvrdenie nezbavuje zodpovednosti za zistené porušenie, resp. povinnosti svoje tvrdenie o individuálnom dojednaní režimu Obchodného zákonníka v kúpnych zmluvách riadne preukázať, nakoľko síce zákon umožňuje výnimku z uvedeného pravidla neprímeranosti zmluvných podmienok, keď všetky podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny nebudú neprímerané, ak sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Avšak odvolací správny orgán uvádza, že neprijateľná zmluvná podmienka uzavretia kúpnej zmluvy podľa Obchodného zákonníka nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou vo vzťahu k hlavnému predmetu plnenia alebo primeranosti ceny. V predmetnom prípade však bolo jednoznačne preukázané, že obchodnou podmienkou, ktorá je vyhodnotená ako neprijateľná, dochádza k obmedzovaniu práv spotrebiteľov pri uplatňovaní zodpovednosti za vady, pričom nebolo preukázané vymienenie si takejto podmienky spotrebiteľom.

Čo sa týka námietky účastníka konania, že si splnil uvedené podmienky v ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka a spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom so zmluvnými podmienkami, a taktiež mohol ovplyvniť ich obsah, na čo bol aj vyzvaný, a preto nebola spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, dokonca žiadna, ako aj, že spotrebiteľ si musí zvážiť, či v takomto prípade dokonale chápe, aké práva a povinnosti mu vznikajú z takto uzatvorenej zmluvy (čo v prípade účastníka konania spotrebiteľ jasne deklaroval, že si bol vedomý, čo potvrdil podpisom zmluvy) a môže navrhnúť uzatvoriť zmluvu na základe OZ (čo nenavrhol), prípadne vyhľadať iný autobazár odvolací správny orgán uvádza, že práve v dôsledku toho, že spotrebiteľ je vnímaný ako slabšia strana v spotrebiteľskom vzťahu, ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali dojednania, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dôvodom zahrnutia zvýšenej ochrany spotrebiteľa do právnej úpravy je predovšetkým charakter spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej vstupuje spotrebiteľ do zmluvného vzťahu s dodávateľom. Z hľadiska vedomostí a skúseností dodávateľa a spotrebiteľa s uzatváraním spotrebiteľských zmlúv ide o dva nerovnocenné subjekty. Vo väčšine prípadov zároveň spotrebiteľ nemá možnosť zmluvné podmienky, ktoré sú vopred určené dodávateľom, ovplyvniť. V súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou je teda možné konštatovať, že v spotrebiteľskom vzťahu má dodávateľ v prevažnej väčšine prípadov výhodnejšie, niekedy priam až dominantné postavenie. Odvolací správny orgán preto nemôže akceptovať skutočnosť, že v prípade kedy je spotrebiteľovi predložená vypracovaná zmluva na oboznámenie sa, uvedené postačuje na to, aby bolo možné hovoriť o tom, že spotrebiteľ si v zmluve dojednal režim Obchodného zákonníka, a teda ide o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Navyše ako bolo správnym orgánom preukázané, účastník konania predložil celkom štyri kúpne zmluvy, ktoré sú identicky naformulované, pričom taktiež žiadnym spôsobom nepreukázal, že by takto formulované zmluvy boli vymienené jednotlivými spotrebiteľmi.

Odvolací správny orgán ďalej uvádza, že nie je dôvodné tvrdenie účastníka konania, že *správny orgán len jednoducho, bez akéhokoľvek skúmania uzavrel šetrenie s tým, že sú tam neprijateľné podmienky, bez ich skúmania a preukázania ich porušenia, len preto že zmluva je podľa obchodného zákonníka, nakoľko z predloženej spisovej dokumentácie vyplýva, že účastník konania mal možnosť a aj využil možnosti procesnej obrany a to pred začatím správneho konania, podaním námietok proti uloženému opatreniu, ako aj podaním vyjadrenia k začatiu správneho konania ako aj podaním odvolania proti napadnutému prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, čím sa prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zaoberal a námietky dostatočne odôvodnil.*

K námietkam účastníka konania, že *spotrebiteľom v niektorých prípadoch predávajúci ponúkajú predaj na základe zmluvy, uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka, i keď aj v tomto prípade zmluvné podmienky sa nemôžu odchyliť od OZ v neprospech spotrebiteľa, pričom v sporných prípadoch platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší*, odvolací správny orgán uvádza, že síce nerozporujeme skutočnosť, že v sporných prípadoch platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, avšak uvedené v žiadnom prípade nedovoľuje účastníkovi konania odchyliť sa od generálnej klauzuly vyjadrenej ustanovením § 53 ods. 1 OZ, a taktiež nedovoľuje účastníkovi konania aby vo svojich zmluvách používal neprijateľné zmluvné podmienky.

K námietke účastníka konania, že *preukázal v samotnom vyjadrení a opísaní postupu pri uzatváraní zmlúv so zákazníkmi, že predmetná zmluvná podmienka bola osobitne dohodnutá, a ak SOI nemala tieto skutočnosti preukázané dostatočne, keďže išlo o tvrdenie voči tvrdeniu, bolo potrebné zo strany SOI vypočítať aj samotné zmluvné strany k postupu uzatvárania zmlúv, čo SOI neučinila a tým rozhodla len na základe ľubovôle bez dôkazov*, odvolací správny orgán uvádza, že bolo práve povinnosťou účastníka konania, v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 OZ preukázať, že so spotrebiteľmi režim Obchodného zákonníka individuálne dojednal, pričom

odvolací správny orgán uvádza, že samotné ustanovenie v Záverečných ustanoveniach predložených kúpnych zmlúv žiadnym spôsobom nepreukazuje, že by táto neprijateľná zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná, prípadne dojednaná na základe vymienenia si predmetného samotnými spotrebiteľmi.

Čo sa týka námietok účastníka konania o nedostatočnom odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia, odvolací správny orgán uvádza, z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že hlavným podkladom rozhodnutia bola kontrola začatá zaslaním výzvy zo dňa 07.05.2020, ktorou bola kontrolovaná osoba vyzývaná na predloženie dokladov potrebných pre prešetrenie podnetu spotrebiteľa – pisateľa podnetu č. 222/2020, výkon kontroly bol ukončený dňa 18.12.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice, spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 07.01.2021 zaslaný kontrolovanej osobe, tak ako je to uvedené v samotnom odôvodnení rozhodnutia. Výstup z kontroly tvorí Inšpekčný záznam, ktorý mal k dispozícii aj samotný účastník konania. Hmotným dôkazom bol práve Inšpekčný záznam, ktorý potvrdil porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c), tým, že v predložených spotrebiteľských zmluvách používal neprijateľné zmluvné podmienky, keď podriadil tieto kúpne zmluvy režimu Obchodného zákonníka, bez preukázania individuálneho dojednania tohto režimu so spotrebiteľmi. Odvolací správny orgán považuje ďalej za potrebné uviesť, že podľa ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku „V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré **skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.**“ Relevantné je uviesť skutočnosti, ktoré boli pre rozhodnutie správneho orgánu podkladom. Správny poriadok v danom smere rieši materiálnu stránku veci, keď samotné podklady, z ktorých dané skutočnosti vychádzajú sú obsiahnuté v príslušnom spisovom materiály, do ktorého má účastník konania možnosť v priebehu správneho konania nazrieť. Odvolaciemu orgánu však v tomto ohľade nedá nespomenúť, že prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí popísal postup správneho orgánu vychádzajúci z jednotlivých podkladov z chronologického hľadiska, keď bolo uvedené najskôr zistenie správneho orgánu vychádzajúce z inšpekčného záznamu zo dňa 18.12.2020, námietky účastníka konania zo dňa 25.01.2021, Rozhodnutie o námietkach zo dňa 01.02.2021, následne začatie správneho konania dňa 11.05.2021, vyjadrenie účastníka konania k začatiu konania zo dňa 07.06.2021. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že prvostupňový správny orgán presne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisovej dokumentácie, čo je v súlade so zákonom. V prípade, ak mal účastník konania v priebehu konania záujem oboznámiť sa s jednotlivými podkladmi, mohol využiť svoje právo na nazretie do spisu podľa ustanovenia § 23 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého „*Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.*“, pričom účastník konania svoje právo do vydania rozhodnutia nevyužil. K námietke účastníka konania týkajúcej sa práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, odvolací orgán ďalej uvádza, že požiadavky Dohovoru sú v slovenskej právnej úprave zabezpečené inštitútom správneho súdnictva, v ktorom súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

K námietkam účastníka konania ohľadom uplatnenia ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací správny orgán uvádza, že sa stotožňuje s tvrdením prvostupňového správneho orgánu, že *zistené a preukázané porušenie povinností ustanovených zákonom v danom prípade nemožno považovať za menej závažné a teda nenastali predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko účastníkom*

konania predloženými kúpnymi zmluvami je jednoznačne preukázané, že minimálne v predmetných štyroch prípadoch jednoznačne došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, tým, že neprijateľné zmluvné podmienky boli zistené v existujúcich platných zmluvách. Odvolací správny orgán v tejto súvislosti poukazuje na to, že účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe princípu objektívnej zodpovednosti, t. j. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti danej veci, za ktorých k ich porušeniu došlo, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Odstránenie zistených nedostatkov zo strany účastníka konania síce odvolací správny orgán hodnotí pozitívne, avšak odstránenie kontrolou zistených nedostatkov je povinnosťou kontrolovanej osoby, ktorá jej vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorej „*Kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu*“. Vzhľadom na uvedené nejde o okolnosť, na základe ktorej by sa účastník konania – dodatočným zosúladením skutkového stavu so stavom právnym, zbavil svojej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie. Odvolací správny orgán v tejto súvislosti uvádza, že účastník konania síce e-mailom zo dňa 27.01.2021 oznámil, že prijal opatrenia, ktoré mu boli udelené v rámci inšpekčného záznamu, avšak uvedené tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Navyše odstránenie zistených nedostatkov nepreukázal ani v súvislosti s kontrolovanými konkrétnymi vyššie uvedenými štyrmi Kúpnymi zmluvami, preto aj keby správny orgán konanie účastníka konania vyhodnotil za menej závažné (čo však ako je vyššie uvedené nie je možné), účastník konania nesplnil požiadavku na odstránenie protiprávneho stavu, ako ani požiadavku odstránenia následkov protiprávneho konania, v zmysle požiadaviek ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán uvádza, že v predmetnom konaní prvostupňový správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s ustanovením § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s ustanovením § 47 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací správny orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď vo svojich kúpnych zmluvách si vymienil režim podľa Obchodného zákonníka. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenia zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán dodáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument

účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Odvolací správny orgán zároveň uvádza, že je zákonnou povinnosťou predávajúceho konať vždy tak, aby nedochádzalo k porušovaniu zákona o ochrane spotrebiteľa a iných právnych predpisov.

Na základe všetkých uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie povinností ustanovených v § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Z hľadiska následkov protiprávneho konania orgán dozoru prihliadol k tomu, že v ustanovení § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. je deklarované právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktoré bolo uvedeným konaním účastníka konania porušené.

Odvolací orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že závažnosť protiprávneho konania účastníka konania nie je nepatrná, nakoľko účastník konania porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď vyššie uvedené štyri kúpne zmluvy podriadil režimu Obchodného zákonníka, bez toho aby preukázal, že tento režim bol individuálne dojednaný so spotrebiteľom. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, keď spotrebiteľ následkom uvedenej podmienky je postavený do nevýhodnejšieho postavenia v porovnaní s kogentnou právnou úpravou. Odvolací správny orgán vzal tiež do úvahy, že neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve, obsah ktorých spotrebiteľ zásadným spôsobom neovplyvňuje, účastník konania upiera spotrebiteľovi jeho legitímne práva a v neprospech spotrebiteľa spôsobuje hrubú nevyváženosť zmluvného vzťahu. Pri rozhodovaní o výške pokuty bolo taktiež prihliadnuté na skutočnosť, že účastník konania vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je pretavená do zákazu používania neprijateľných zmluvných podmienok, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená. Správny orgán ďalej prihliadol na skutočnosť, že použitím neprijateľných zmluvných podmienok

v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú zakázané, boli porušené práva spotrebiteľa priznané mu zákonom o ochrane spotrebiteľa. Porušenie zákazu používania neprijateľných zmluvných podmienok hodnotí správny orgán ako závažné vzhľadom na možnosť privodenia ujmy spotrebiteľovi.

Zároveň bolo prihliadnuté aj na to, že účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zákonom stanovenými kritériami v zmysle ustanovenia § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom pokutu uložil pri spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 uvedeného zákona v súlade s princípom, keď sa od uloženej pokuty očakáva nielen represívno-výchovný, ale aj preventívny účinok. Odvolací orgán považuje takto uloženú pokutu za primeranú a zodpovedajúcu zistenému skutkovému stavu veci a charakteru protiprávneho konania. Pokuta bola teda správnym orgánom uložená odôvodnene, v adekvátnej výške. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán v odvolacom konaní nezistil.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.